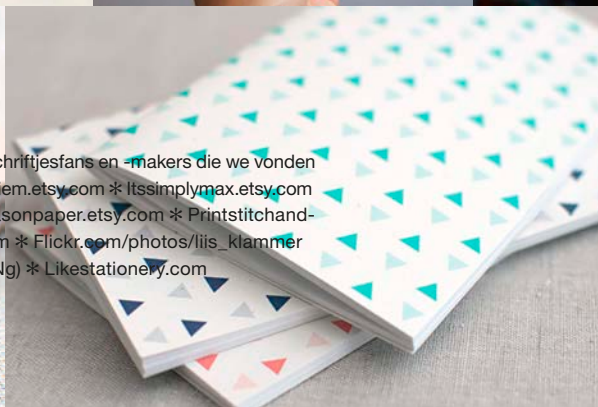
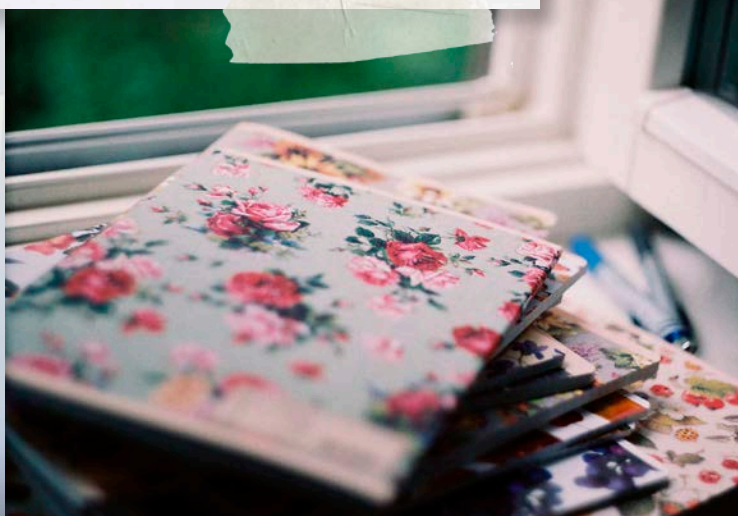




Inspiratie

Hulde aan **HET SCHRIFTJE**

Dat geluksgevoel dat wij krijgen van een nieuw leeg schriftje, dat bleken meer mensen te hebben. Zo ook journalist Caroline Buijs, die een uitgebreide verzameling thuis heeft. 'Wat het fijne is van schriftjes: ze kosten niet veel, maar maken toch gelukkig.'



De foto's bij dit verhaal zijn van de schriftjesfans en -makers die we vonden op o.a. Etsy en Flickr: * 10antemeridiem.etsy.com * Itssimplymax.etsy.com * Happydappybits.etsy.com * Seasonpaper.etsy.com * Printstitchandpaste.etsy.com * Arminho.etsy.com * Flickr.com/photos/liis_klammer * Scription.typepad.com (Patrick Ng) * Likestationery.com

Een leeg schrift, daar gaat een belofte van uit. Een nieuw schrift is een nieuw begin

Het moment dat vroeger je schrijfschrift bijna vol was en je wist: nog eventjes en dan krijg ik van de juf weer een nieuw schriftje, dat moment heeft in mijn herinnering iets feestelijks. Net als later het jaarlijks terugkerende ritueel van een bezoek aan de schoolcampus. Daar hoorde, naast agenda en kaftpapier, een stapel met zorg uitgezochte schriftjes bij. En met die nieuwe schoolspullen begon een vers jaar. Met onbeschreven schriftjes, nog zonder fouten en inktvlekken: overzichtelijk en fris. Misschien dat ik door die herinneringen nog steeds zo van notitieboekjes hou. Want een leeg schrift, daar gaat een belofte van uit. Het is een nieuw begin. Is het daarom dat ik overal waar ik kom, een leeg schriftje koop? Inmiddels heb ik er in de loop der jaren zo veel verzameld, dat ik een complete klas van schrijfmateriaal kan voorzien. Harde of zachte omslag, met of zonder lijntjes, met of zonder etiket, met artwork van illustratoren op de omslag of juist van dat mooie craftpapier: niet één schriftje is hetzelfde, en dat verzamelt juist zo lekker.

ZO BEGON HET

Vroeger leerden mensen schrijven met een griffel op een leetje, omdat papier en inkt kostbaar waren. Een lei kon je met een sponsje weer uitvegen en was dus ideaal voor hergebruik. Rond 1900 nam het gebruik van griffel en lei af. Het potlood en de kroontjespen kwamen in zwang en papier werd steeds goedkoper. In 1900 werd ook de eerste leerplichtwet van kracht: kinderen tussen de 6 en 12 jaar moesten verplicht naar school. Zo werden schoolschriftjes steeds gebruikelijker. Een van de oudste bewaarde schoolschriften is dat van Pieter Teding van Berkhout, en stamt uit 1625. Hij zat destijds op de Latijnse school, de voorloper van het gymnasium, en zijn schrift laat zien hoe hij de lesstof verwerkte: met veel schrijf- en stijloefeningen.

RUST IN EEN BOEKJE

Wat fijn is van schriftjes: ze kosten niet veel, maar maken toch gelukkig. Sanne Dirkzwager weet dat als geen ander. Ze is eigenaar van de winkel LikeStationery in Amsterdam (Likestationery.com) en verkoopt de mooiste schriftjes, uit de hele wereld. Vooral de Franse, Japanse en Koreaanse schriftjes springen eruit door hun mooi uitgewerkte ontwerpen. Zelf bezit Sanne, hoe kan het ook anders, een grote stapel ongebruikte notitieboekjes: “Een schriftje zonder iets erin heeft voor mij iets magisch. Onbeschreven papier straalt rust uit. Maar het plezier van het vullen van zo’n schrift met mijn eigen gedachten is net zo groot. Van sommige schriftjes koop ik er om die reden soms zelfs twee: één om leeg te laten en één om te vullen.” Sanne merkt het ook aan haar klanten: ze ervaren de winkel met mooie schrijfspullen als een verademing. Het geeft rust om al die lege schriften en opschrijfboekjes op tafel uitgestald te zien liggen. En de meeste van haar klanten hebben aan schriften geen gebrek, maar kopen er toch steeds weer nieuwe bij.

NOOIT GENOEG

Er is altijd wel een reden te bedenken waarom je een nieuw schrift nodig hebt: voor aantekeningen, voor recepten, nieuwe plannen, als dagboek... Je kunt het als tekenboekje gebruiken of er een stukje van een artikel dat je interessant vond in plakken. Je kunt erin bijhouden welke boeken je hebt gelezen of nog wilt lezen, welke films je hebt gezien of nog wilt zien. Want dingen overdenken en bedenken, dat gaat vaak toch het lekkerst met pen en papier in de buurt. Een schrift weegt niets, en er is altijd wel een plekje voor in je tas. Schrijvers, componisten, kunstenaars: ze hebben al eeuwenlang een notitieboekje op zak. Schriftjes zijn ook het ideale vakantiesouvenir. Ze nemen bijna geen ruimte in en de exemplaren uit het buitenland zijn net weer even anders. Oude schriftjes met een gebatikte kft uit Indonesië of Japanse schriftjes met kersenbloesem voorop. En ook stoffige kantoorboekhandeltjes door heel Europa zijn ideale vindplaatsen. Was ik vroeger nog zo streng dat ik pas in een nieuw schrift mocht beginnen als het vorige tot de laatste bladzijde gevuld was, tegenwoordig gun ik mezelf de luxe om het schriftje dicht te slaan zodra een project is afgerond. Want dan wacht lekker weer een nieuw schrift: leeg en nog vol beloften. ●

TEKST CAROLINE BUIJS



DE KRACHT VAN PEN & PAPIER

Onderzoekers van de Amerikaanse Princeton-universiteit lieten 65 studenten naar 5 TED Talks kijken. Eén groep maakte aantekeningen op de laptop, de andere deed dat met pen en papier. Achteraf bleken de groepen evenveel feitjes te hebben onthouden. Maar wie met pen en papier had gewerkt, begreep de informatie beter. En ook een week na het experiment toonden studenten die met pen en papier aantekeningen hadden gemaakt, meer inzicht in de materie dan de groep die een laptop had gebruikt.

